

Foto og Tekst:
Morten Marboe

**Børge er kommet på
Sydhavnen siden 1942**

Sydhavnens gamle mand

Kommer du fra Horsens Folkeblad? - Det var fandme også på tide.

Børge Lindgaard siger, hvad han mener og skærer hurtigt ud i pap, at folk, der taler til ham, skal tale højt. Hørelsen er svækket, men hovedet fungerer. Mundtøjet står sjældent stille, og øjnene kan stadig slå gnister.

Børge er gammel - 82 år - men tænker hurtigt, og det er med vemod, han kommer ind på gamle dage, da Sydhavnen var et sted for fiskere og strandjægere, og glæden ved at tage ud på fjorden Stadig var til stede.

- Lysten til at tage ud og fiske er pillet fra os. I dag er fjorden så forurenet, at fiskene er væk, og restriktioner for fiskeri og jagt har fået flere af os til at vende os mod aktiviteter på land. Da fjorden gik over til Dagnæs, fiskede vi, hvor lossepladsen ligger nu, og det vand der løber fra Høegh Guldbergsgade og ud i fjorden ser rent og flot ud, men er så forurenet, at du ikke drømmer om det.

- Den gode tid er forbi, siger Børge, der er kommet på Sydhavnen siden '42 og stadig kommer næsten hver dag.

For ham er Sydhavnen et dejligt fristed og åndehul, hvor tiden står stille. Her er plads til at sidde og slappe af, sy

skrubbegarn til svigersønnen, snakke eller tænke.

- Folk har så travlt med ting, der ikke betyder en klap. Jeg har ikke noget, der jager, og faktisk er jeg lidt af en forfærdelig fyr, for jeg bruger så meget tid på læsning. Kender du Sigurd Elkjær? Ham holder jeg meget af. Hans bøger om Horsens Fjord og øerne rammer nogle ting, jeg har oplevet, siger Børge.

Sydhavnen er ingen arkitektonisk nydelse, men det lille skursamfund, der tæller omkring 70 skure, er alligevel unikt, og området, hvor Børge holder til, oser langt væk af opfindsomhed. Det er som at træde ind i et kitsch-agtigt fri-landsmuseum, der afspejler mændenes lunefulde humor. Her hænger alt fra billige oliemalerier til hollandske træsko, og sidste nyt i »kunstsamlingen« er en vejr-and, der blafrer baglæns ved en god vind.

- Vi er nogle underlige nogen. Min bror Kaj har aldrig haft en bil, men han ved alt om alt, der kan køre. Vi udgiver os ikke for mere, end vi er, og hvis vi kom i Søndergade, ville der blive peget fingre ad os. Alene af den grund har Sydhavnen sin berettigelse. Se bare på vores påklædning, siger Børge.

Ingen ved nøjagtig, hvornår de første skure blev bygget, og Børge skjuler ikke sin bekymring for Sydhavnens eksistens. Området, der ligger hvor Bygholm Å løber ud i Horsens Fjord, er ejet af Horsens Havnevesen, som tager 250 kr. årligt i leje pr. grund. Egentlig kunne Børge være ligeglad med fremtiden, for de gode gamle dage er forlængst blevet til minder på fotografier i snedker-skuret. Men han er engageret i Sydhavnen og håber ikke at mere byggeri vil blive stedets død.

- Det må jo have været en god plads, når man har holdt ud i så mange år, og andre skulle da også gerne have glæde af det, siger Børge, der er født i Bülowsgade i Horsens. Han er enkemand, har en datter og fire brødre, hvoraf tre også kommer i Sydhavnen. Han er uddannet i møbelindustrien, men har arbejdet ved Statsfængslet i Horsens i 36 år som opsynsbetjent og chef for »Storkereden« - 4. Øst.

